

1 - Resoconto di viaggio: Pausania a Figalea

Ἐγὼ τῆς Δήμητρος ἕνεκα ἔς Φιγαλέαν ἀφικνοῦμαι. Καί οὐδέν θύω τῇ θεῷ, ὥς καί οἱ ἐπιχώριοι νομίζουσι τὰ δέ ἀπὸ τῶν δένδρων τῶν ἡμέραν τὰ τε ἄλλα καὶ ἀμπέλου καρπὸν καὶ μελισσῶν τε κηρία καὶ ἔριων τα μὴ ἔς ἐργασίαν πω ἤκοντα, ἀλλὰ ἔτι ἀνάπλεα τοῦ οἰσύπου τιθημι ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν πρὸ τοῦ σπηλαίου, τιθεὶς δέ καταχέω αὐτῶν ἔλαιον. Ἰέρεια δέ ἐστιν ἡ ταῦτα δρώσα, δέ αὐτῇ καὶ τῶν ἱεροθυτῶν καλουμένων ὁ νεωτατος- οἱ δέ εἰσι τῶν ἀστῶν τρεῖς. Ἔστι δέ δρυῶν τε ἄλλος περὶ τὸ σπήλαιον καὶ ὕδωρ ψυχρὸν ἀνεισιν ἐκ τῆς γῆς. Τὸ δέ ἄγαλμα τὸ ὑπὸ τοῦ Ὀνάτα ποιούμενον οὔτε ἐστὶ κατ' ἐμὲ οὔτε τῶν Φιγαλέων οἱ πολλοὶ ἐπίστανται εἰ ἐγίγνετο ἐν ἀρχῇ.

2 - Tragica morte di Alcibiade

Ὡς οὖν ὁ Λύσανδρος ἔπεμψε πρὸς τὸν Φαρνάβαζον ταῦτα πράττειν κελεύων, ὁ δὲ Μαγαίῳ τε τῷ ἀδελφῷ καὶ Σουσαμίθρῃ τῷ θείῳ προσέταξε τὸ ἔργον. Ὁ Ἀλκιβιάδης ἔτυχε μὲν ἐν κώμῃ τινὶ τῆς Φρυγίας τότε διαιτώμενος, ἔχων Τιμάνδραν μεθ' αὐτοῦ τὴν ἑταίραν. Οἱ δὲ βάρβαροι πεμφθέντες ἐπ' Ἀλκιβιάδην οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ κύκλῳ τὴν οἰκίαν περιστάντες ἐνεπίμπρασαν. Αἰσθόμενος δ' ὁ Ἀλκιβιάδης, ὦν μὲν ἱματίων τὰ πλεῖστα καὶ τῶν στρωμάτων συναγαγὼν ἐπέρριψε τῷ πυρί, τῇ δ' ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα περιελίξας, τῇ δεξιᾷ σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον ἐξέπεσεν ἀπαθὴς ὑπὸ τοῦ πυρὸς πρὶν ἢ διαφλέγεσθαι τὰ ἱμάτια, καὶ τοὺς βαρβάρους ὀφθεῖς διεσκέδασεν. Οὐδεὶς γὰρ ὑπέμεινεν αὐτὸν οὐδ' εἰς χεῖρας συνῆλθεν, ἀλλ' ἀποστάντες ἔβαλλον ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασιν. Οὕτω δ' αὐτοῦ πεσόντος καὶ τῶν βαρβάρων ἀπελθόντων, ἡ Τιμάνδρα τὸν νεκρὸν ἀνείλετο, καὶ τοῖς αὐτῆς περιβαλοῦσα καὶ περικαλύψασα χιτωνίσκοις, ἐκ τῶν παρόντων ἐκήδευσεν λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως. (versione greco da Plutarco)

3 - Teseo e il Minotauro

Ὁ δὲ Μίνως ἐκέλευεν Ἀθηναίους κόρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἴσας χωρὶς ὀπλῶν πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βορὰν, ἕως τὸ τέρας ἂν ζῇ. Ἐπεὶ

δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεΐθοντο, ἀπηλλάσσοντο τῶν κακῶν καὶ ὁ Μίνως ἐπαύετο τοῦ πολέμου. Μετὰ δὲ ἑννέα ἔτη πάλιν ὁ Μίνως τοὺς δῖς ἑπτὰ κόρους αὖθις πάλιν ἤθελε. Ὡς δὲ ἡ ναὺς ἡ τοὺς κούρους φέρουσα ἀνάγεσθαι ἔμελλεν, καὶ Θησεὺς ὁ Αἰγέως συνεκπλεῖ (= συνεκπλέει). Ὁ δ' Αἰγεὺς εἰσῆρχετο εἰς τὸν κυβερνήτην καὶ προσέτασσε, ὅταν μὲν ὁ Θησεὺς νικᾷ τὸν Μινώταυρον, καταπλεῖν (= καταπλέειν) λευκοῖς ἱστίοις, ἐὰν δὲ ἀποθνήσκῃ, μέλασι. Ὡς δ' ὁ Θησεὺς ἤκεν εἰς Κρήτην, Ἀριάδνη μὲν ἡ τοῦ Μίνως θυγάτηρ, διὰ τὸν ἔρωτα τοῦ Θησεῖος, συνέπρασσε τῷ νεανίᾳ. Ὁ δ' οὖν Θησεὺς τὸ τέρας ἀπέκτεινε· τὴν δὲ τοῦ λαβυρίνθου ἔξοδον διὰ στρατηγήματος τίνος τῆς Ἀριάδνης ἠὺρισκε καὶ ἐσώζετο, ἀλλ' ὁ τῆς νεῶς κυβερνήτης ἐπελανθάνετο ἀναπεταννύναι τὰ λευκὰ ἱστία. Ὁ δ' Αἰγεὺς, ὅτε ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως τὴν ναὺν ἑώρα σὺν μέλασι ἱστίοις, Θησεῖα ἐνόμιζε ἀποθανεῖν καὶ ἐρρίπτετο εἰς τὴν θάλασσαν.

4 - Alessandro distrugge Tebe, ma salva la casa di Pindaro

Ἡ πόλις δυνάμει τε καὶ δόξῃ εἰς τὰ πολέμια τῶν τότε προέκουσαν τοῖς Ἑλλήσιν, δεινότατα ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐπαθεν. τοῖς συμμάχοις τὴν μὲν Καδμεΐαν φρουρὰ κατέκειν ἔδοξε, τὴν πόλιν δὲ κατασκαψαὶ εἰς ἔδαφος καὶ τὴν χώραν κατανεῖμαι τοῖς συμμάχοις, ὅση μὴ ἱερὰ αὐτῆς. παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ ὅσοι υπελείποντο Θηβαίων, πλήν τῶν ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν καὶ ὅσοι ξένοι Φιλίππου ἢ Ἀλεξάνδρου ἢ ὅσοι πρόξενοι Μακεδόνων ἐγενοντο, ἀνδραποιδίσει. Τὴν Πινδαρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπογόνους, τοῦ Πινδαρου λέγουσιν ὅτι διεφύλαξεν Ἀλέξανδρος, τοῦ ποιητοῦ αἰδοί

5 - Alessandro conquista l'Ircania e l'Aria

Ἀλέξανδρος ἦγεν ὥς ἐπὶ Ζαδράκαρτα, τὴν μεγίστην πόλιν τῆς Ὑρκανίας, ἵνα καὶ τὰ βασιλεία τοῖς Ὑρκανίοις ᾔν. Καὶ ἑνταῦθα, διατρίψας ἡμέρας πεντεκαίδεκα καὶ θύσας τοῖς θεοῖς, ὥς νόμος ἐστί, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ποιήσας, ὥς ἐπὶ Παρθυαίους ἦγεν· ἐκεῖθεν δὲ ἐπὶ τὰ τῆς Ἀρείας ὄρια καὶ Σουσίαν, πόλιν τῆς Ἀρείας, ἵνα ἤκε παρ' αὐτόν καὶ Σατιβαρζάνης, ὁ Ἀρείων σατράπης. Τούτῳ μὲν δὴ τὴν σατραπείαν ἀποδοὺς ξυμπέμπει αὐτῷ Ἀνάξιππον τῶν εταίρων, δούς αὐτῷ τῶν ἵππακοντιστῶν ἑς τεσσαράκοντα, ὥς ἔχοι καθιστάναι φύλακας τῶν τόπων καὶ μὴ οἱ Ἀρεῖοι ἀδικοῖντο πρὸς τῆς στρατιᾶς τῶν

Μακεδόνων κατὰ τὴν πάροδον. Ἐν τούτῳ δὲ ἀφικνοῦνται παρ' αὐτόν Περσῶν τινες, οἳ ἡγγελλον Βῆσσον τὴν τε τιάραν ὀρθὴν ἔχειν καὶ τὴν Περσικὴν στολὴν φοροῦντα Ἄρτοξέρξην τε καλεῖσθαι ἀντὶ Βῆσσου καὶ βασιλέα φάσκειν εἶναι τῆς Ἀσίας.

6 - Dario manda una spedizione contro Atene

Δαρεῖος, ὁ τῶν Περσῶν δυναστής, τοῖς Ἀθηναίοις σφοδρῶς ἐχάλεπαινε, ὅτι τοῖς τῆς Ἀσίας ἀποικοῖς βοήθειαν ἐπέμπον. Ἐβουλετο οὖν τοὺς Ἀθηναίους ὑπηκοοὺς ποιεῖν, διόπερ ἀναριθμητὸν στρατὸν ἐν πλοίοις εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐπέμπευ· οἱ δὲ θεοὶ τοῖς μὲν ἀδικοῖς βαρβαροῖς κακόνοι ἦσαν, τοῖς δὲ ἀνδρείοις τῶν Ἀθηναίων ὀπλιταῖς λαμπρὰν νικὴν παρεῖχον. Μιλτιάδης γάρ, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, ἐν πεδίῳ τῆς Ἀττικῆς σὺν ὀλίγῃ στρατίᾳ τοὺς μὲν τῶν Περσῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ εἰς φυγὴν ἐτρέπευ· ἐν δὲ τοῖς νεκροῖς καὶ Ἰλπίας ἦν, ὁ τοῦ Πεισιστρατοῦ υἱός.

7 - Giasone e la conquista del vello d'oro

Ἐπεὶ ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν ἐν τῇ Κολχικῇ οἱ Ἀργοναῦται ἤρχοντο, ἦκε ὁ Ἰάσων πρὸς Αἰήτην, ὅς τῶν Κολχικῶν ἐβασίλευεν. Ὁ δὲ Αἰήτης τὸ χρυσοῦν δέρας ὑπὸ σπινθὴρ εἶ τοὺς χαλκοπόδας ταύρους μόνος ὁ Ἰάσων κατεζεύγνυεν. Ἦσαν γάρ παρ' Αἰήτη ἄγριοι τε καὶ δεινοὶ ταῦροι, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ ἐκ μὲν χαλκοῦ εἶχον πόδας. Ὁ δὲ Ἰάσων ἀπορεῖ πῶς τοὺς ταύρους καταζευγνῦειν, ἀλλὰ διὰ τῆς βοηθείας τῆς Μήδειας τὸ ἔργον τελεῖ. Ἦν γὰρ Μήδεια τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ καὶ δεινὴ φαρμακεύτρια. Οὕτως δὲ ὁ Ἰάσων τοὺς ταύρους ζευγνυεὶ καὶ τὸ δέρας λαμβάνει.

8 - Giasone e la conquista del vello d'oro

Ἐπεὶ ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν ἐν τῇ Κολχικῇ οἱ Ἀργοναῦται ἤρχοντο, ἦκε ὁ Ἰάσων πρὸς Αἰήτην, ὅς τῶν Κολχικῶν ἐβασίλευεν. Ὁ δὲ Αἰήτης τὸ χρυσοῦν δέρας ὑπὸ σπινθὴρ εἶ τοὺς χαλκοπόδας ταύρους μόνος ὁ Ἰάσων κατεζεύγνυεν. Ἦσαν γάρ παρ' Αἰήτη ἄγριοι τε καὶ δεινοὶ ταῦροι, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ ἐκ μὲν χαλκοῦ εἶχον πόδας. Ὁ δὲ Ἰάσων ἀπορεῖ πῶς τοὺς ταύρους καταζευγνῦειν, ἀλλὰ διὰ τῆς βοηθείας τῆς Μήδειας τὸ ἔργον τελεῖ. Ἦν γὰρ Μήδεια τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ καὶ

δεινή φαρμακεύτρια. Ούτως δέ ο Ίάσων τους ταύρους ξευγνυει και τό δέρας λαμβάνει.

9 - Nausicaa incontra Odisseo

Μετά τό δεῖπνον ἡ Ναυσικάα ἀρχεται μολπῆς και πολύ διαφέρει τῶν θεραπαινῶν τῇ εὐπρεπείᾳ· ἔπειτα παρὰ τήν ἀκτὴν τῆς θαλάσσης αἱ κόραι τῇ σφαίρα παίζουνσιν. Ἐπεὶ δέ ἡ Ναυσικάα τήν σφαίραν δίνῃ ἐμβάλλει, αἱ κόραι βοήν ἐξιᾶσι. Τότε δέ ἐγείρεται τῇ τῶν κορῶν βοῇ ὁ Ὀδυσσεύς· ὁ Λαερτιάδης γάρ καθηύδετο μετὰ θάμνους ἐν τῇ ἀκτῇ (εἰς τήν Σχερίαν νῆσον ναυαγός προσήκει διὰ τήν Αῠηνᾶς βοήθειαν). Ὅτε αἱ κόραι τόν Λαερτιάδην βλέπουσιν, εὐθύς εἰς φυγὴν τρέπονται τῷ τοῦ ἀνθρώπου φόβῳ· τῇ δέ Ναυσικάᾳ ἡ Αῠηνᾶ ἀνδρείαν ἐντίθησι. Διό ὁ Ὀδυσσεύς τῇ κόρῃ προσεύχεται και βοήθειαν παρὰ τῆς Ναυσικάας ἐκδέχεται.

10 - Pericle e Aspasia - Suda versioni greco per il biennio

Περικλῆς, Ξανθίππου και Ἀγαρίστης υἱός, Αῠηναῖος, Εῡτωρ και δημαγωγός δστις πρῶτος γραπτον λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν προ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. Ἦν δέ μαθητής Ἀναξαγόρου του Κλαζομενίου. Ὁ Περικλῆς ἐκέλευσεν Αῠηναῖοις, ἐμβalόντων μὲν Λακεδαιμονίων εἰς την Αῠτικήν, μή ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἐσω τείχους μένειν αὐτούς δέ δια τῶν πλοίων ἐπιέναι ... Πολλῶν δέ δντων χρημάτων ἐν τη ἀκροπόλει, εἰς τον πόλεμον τὰ πλείστα ἀνήλωσε. Περικλῆς νόμον γράφος τον μή ἐξ ἀμφοῖν γονέοιν Αῠηναῖοιν γενόμενος πολίτην μή εἶναι, οὐ μετὰ μακρόν χρόνον τους γνησίους υἱούς ἀποβαλῶν, λύσας τον ἑαυτοῦ νόμον, τον νόθον παῖδα τον σπασίας ἐποίησε δημοποίητον. Δημοποίητος οὖν ὁ φύσει ξένος, ὑπὸ δέ του δήμου πολίττ γενόμενος. Ασπασία δέ ἦν γένος Μιλησία, δεινή δέ περί λόγους. Περικλέους δέ φασιν αὐτήν διδάσκαλον αμα και ἐρωμένην εἶναι· ὕστερον δέ και γαμετή αὐτοῦ ἐγένετο.